V b 1
Kapsel
Smatryck

Sånger

för

Finska Militairen.

Tryckt i Jacobstad, hos N. F. Sandelin, 1855.

imprimatur L. Helmbürger

Wandrings-Sång

Melodie Jägar lifvet är så etc.

1

Krigar lifvet är så herrligt
Fallera rc.
Ej är något steg besvärligt
Fallera rc.
När det jemt på ärans stråt
Heter Gossar marsch—framåt!
Sjung fallera fallera falleralla
Fallera fallera falle ra.

2

Hög och låg ur hwarje hydda
Fallera rc.
Nu förena sig att slydda
Fallera rc.
Fosterlandets helga mark
Och wår älskade Monark.
Sjung :,:

3

Finska Skarpskyttar wi kallas
Fallera rc.
Och en önskan är nu allas
Fallera rc.
Att för namnet som wi fått

Fienden ge säkra skott.
Sjung :,:

4

Bröder låt oß tappra wara
Fallera ꝛc.
Ty med oß är ingen fara
Fallera ꝛc.
Då för Land och Kejsare
Tusen tusen hjertan be.
Sjung :,:

5

Tro och kärlek skall oß lifwa
Fallera ꝛc.
Suomis Söner lifwet gifwa
Fallera ꝛc.
För sitt Lands Wälgörare
Hell Dig Store Kejsare!
Sjung :,:

6

Ty wi frukta ej för döden
Fallera ꝛc.
Skönt den slutar wåra öden
Fallera ꝛc.
Om den skulle träffa oß
När för rättwis sak wi slåß
Sjung :,:

Amiral Plumridgs tillegnadt

J Juni 1854.

Melodie Våren kommer fåglen qvittrar

1

Wåren kom, och grönklädd Jorden
Smektes ljuft af wästans fläkt
Suomis bölja upp i norden
Blef ur winterns boja wäkt,
Då kom Plumridgs ej att strida
Med en wäpnad hjeltehand
Han blott wille armod sprida
Härja genom eld och brand.

2

Hwarför kom du blott att fänka
Tron på Englands mensklighet?
Wi ej godt om den mer tänka
Nu då ondt man röner och wet,
Skall ej Finlands tårar bränna
Dig lik elden som du spred?
Skall ditt hjerta icke känna
Engång hur wärt hjerta led!

3

Kanske när i wåra länder
Friden knyts af Allmakts hand
Striden till ditt hjerta wänder
Upptänd der af ångrens brand

Dock wi wilja ej nedkalla
Någon hämnd för hwad du giort
Finska folkets hjertan alla
Dig förlåta—det är stort.

4

Men om du mot Finlands Söner
Arligt går med wäpnad hand,
Undra ej om här du röner
Hur man slåß för Tzar och Land
Ty wår ära wi ej swika
Ej för guld ej löften nöd
Wår Monark wi äro lika
Trogna uti lif och död.

Wid underrättelsen om wår Högtälskade Monarks Nikolaiden 1. dödliga frånfälle.

1

En sorgepost går fram, hwarthän den når
I lägsta tjäll från höga Kejsarborgen
I lyckans hem—i hwarje bröst ett sår
Den plötsligt öppnar för den djupa sorgen
Den täljer oß att landets Store Far,
Ej mera är—Han spiran nedlagt har.

2

Och tären i hwart öga witthe bär
Att högt Han älskades af hwarje hjerta
Se allt Hans folk det sig i sorgdrägt klär
Det känner wid Hans bortgång namnlös smärta
Det redan mången bitter tårkalk tömt
Men ingen ingen än som rört så ömt.

3

Nu Herrans Smorda gått från jordens strid
Att ewigt i de ljusa rymder throna
Han har nu wunnit salighet och frid
Och ernått en owanslig segerkrona
Än för Sitt trogna folk hos Gud Han ber
Som in i döden Honom kärlek ger.

4

Hans stoft omhägnas af wälsignelsen
Hans minne tacksamt lefwa skall i norden
Nu får han tusenfalldig lön igen
Han spridde tusenfalldig fröjd på jorden
Det är en tröst när wi stå wid Hans bår
Att Han i himlen ewigt fröjdas får.

Tillägg

Ett ljus har slocknat—dock ett nytt går upp
I Alexander som wi trohet swära
Han älskar oß, Han är wår framtids hopp,
Han ärofullt skall ärfda kronan bära.
Han är oß kär, Sin ädle Faders Bild
Så högsint som han war—så god och mild.

Och folkets böner nu för Dig uppgå
Till den som pröfwar och som torkar tären
Att Han den tunga bördan lätta må
Som gyllne kronan medför uti spåren
I Dig en Far Gud will oß återge
Du Din i Himlen först får återse.

B. SERIEN